

altsaa, at der i intet af disse Lande har været Betænkelse ved at nedsætte Tolden paa raffineret Sukker stærkere, end baade Regjeringen og Mindretallet her har foreslaaet, ene med Undtagelse af Sverige, som jeg allerede har sagt. Man har ikke anset det for nødvendigt i Norge at beskytte Raffinaderierne mod Konkurrence fra Lydsland med mere end 0,8 β .; man har ikke anset det for nødvendigt i Nederlendene, der ligge saa aabent for det tydske Marked som noget som helst Land, at beskytte de indenlandske Raffinaderier med det Allermindste. I England, som dog ikke ligger saa fjernet fra Lydsland, at ikke en stærk Produktion af raffineret Sukker i Lydsland vil kunne faae Indflydelse paa det engelske Marked, skjøndt det er et stort Marked, er der en Beskyttelse af 0,1 β . Med disse Exempler for Die tør det vel siges, at der neppe er nogen Betænkelse ved at gaa til den af Flertallet foreslaaede Afgift af 5 1/2 β . Der anføres ved denne, som ved flere andre Industrier, Hensynet til Arbejderne, og der henpeges til, at de paagældende Fabrikker kunne blive nødt til at standse, fordi Beskyttelsen ophæves. Jeg tror, at Hensynet til Arbejderne i de allerfleste Tilfælde er noget søgt. Arbejdslønnen retter sig, som det er Alle bekendt, ikke efter, hvor meget der tjenes i en Fabrik, men efter ganske andre Forhold, efter de Krav, som til enhver Tid stilles med Hensyn til den paagældende Klasses Levevis, og den eneste virkelige Fare for Arbejderne vilde opstaa, naar der virkelig kunde frygtes for, at Fabrikkerne skulde blive nedlagte. Lader os en Gang læste et Blik netop paa denne Art Fabrikker. Vi have her i Landet 3 Sukker-raffinaderier, af hvilke de 2 ere forenede i et stort Selskab, medens det tredje forholdsvis er særdeles lille. Det er i de senere Aar, at denne Virksomhed har taget dette Opsving. Tidligere har der været flere, som have haft en mindre helbig Skæbne, og den Gang var Beskyttelsen meget større, vil jeg i Forbigaaende bemærke. Nu er der, som sagt, 2 store Raffinaderier, som have et Forbrug af mellem 23 og 24 Millioner β d., og et lille, som har et Forbrug af 1 1/2 Million β d. Raasukker. Jeg tror, at vi væsentlig eller omtrent udelukkende kunne tage Hensyn til de 2 store. Disse vare indtil for et Aars Tid siden i Hænderne paa Aktieselskaber, der havde overtaget dem fra de tidligere private Eiere, og de ere senere gaaede over til et endnu større Aktieselskab, der paatænker en Uvidelse af Sukkerindustrien her i Landet. Ved saadanne Overdragelser er det aldeles almindelig bekendt, at Prisen ikke regnes saa nøie, og hertil kommer, at det Aktieselskab, som senere har overtaget disse Fabrikker, har overtaget dem til en Pris af 110 pCt. pr. Aktie, at der altsaa er en Avance af 10 pCt. for Stifterne. Disse 10 pCt. forøge den nominelle Kapital, uden at forøge den virkelige Værdi. Den virkelige Værdi maatte al-

levede i Forveien anses for meget lavere end de 100 β d. pr. Aktie; jeg vil slet ikke tale om Kursen, som atter er en halv Snes Procent højere. Men i de Aktieselskaber, der paa denne Maade ere gaaede over fra private Eiere til to Selskaber, som atter ere gaaede over til eet under de nævnte Betingelser, er den virkelige Værdi ikke større end 2/3 eller 3/4 af den nominelle Kapital. Nu spørges der: hvor stort Udbytte giver den nominelle Kapital? Den giver 10 pCt. i Aar; men jeg vil sige, at, hvis den ikke dermed giver et tilstrækkeligt stort Udbytte, saa er det endnu ikke bevist, at Raffinaderierne ikke ville betale sig; thi Raffinaderierne ville betale sig, naar de gibe et passende Udbytte af 2/3 eller 3/4 af den nominelle Kapital isølge Størrelsen af den virkelige Værdi. Derfor et saadant Aktieselskab nødes til at realisere Fabrikkerne, som da gif over til Andre imod tilsvarende Købesummer; saa var det naturligt, at disse reduceredes. Den Art Ting have vi ikke at tage Hensyn til ved Lovgivningen. Den Art Transaktioner have vi ikke at beskytte, overfor Konsortier af denne Art have vi ikke at gjøre noget andet Hensyn gjældende end det gamle simple Retfærdighedshensyn, som er foreskrevet Lovgivningsmagten overfor enhver Statsborger eller Samling af Statsborgere, men ikke noget som helst særligt Hensyn. Det har atter i Døg været mig paafaldende at høre, at den erede Minister som det erede Medlem for Kjøbenhavns 4de Værdt har forsvaret Sukker-raffinaderierne, men ikke havde Noget tilovers for Skomagere og andre smaa Haandværkere. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at gaa saa vidt, som det erede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) og hans Medforlagsstillere, saaledes, at vi aldeles ikke gjøre nogen som helst Nedsættelse i Tolden paa Jodpøi og lignende Haandværksfrembringelser. Jeg tror heller ikke, at Stemningen i dette Dying er saaledes, at det kan nytte Noget at opstille den Art Forslag; men jeg mener, at dette Dying vil finde det billigt, at man ikke nedsætter Tolden paa Skomagerarbejde, nedsætter den for denne blandt vore Haandværkere allerflettest stillede Klasse fra 32 til 12 β ., saaledes at man tager 2/5 af deres Beskyttelse bort, medens man ikke vil tage mere end 1/5 eller 1/3 af Sukker-raffinaderierne Beskyttelse bort. Hvad derimod Haandster angaar, da er der af den Grund, som jeg allerede tidligere har nævnt, ingen Forslag til at bevare nogen Beskyttelse for denne Artikel, thi det, at der udføres et saa betydeligt Kvantum Haandster, viser tilstrækkeligt, at Artiklen ikke behøver Beskyttelse her i Landet. Men jeg kan dog ikke af den Grund tilraade at følge Mindretallets Forslag om at lade Haandster være helt toldfri, eftersom de Haandster, der almindelig indføres, dog for en Del ere rene Luxusartikler. — Det erede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds tager ogsaa efter min Mening fejl, naar han bebrejder Regjeringen og Flertallet den Stilling, de indtage